

tage, at disse løsblevne Penge atter ville søge Anbringelse i preussiske og hamborgske Papirer. Af de tre Slags Papirer, jeg nævuede, ere de hamborgske vistnok de mindst gode, men de staa dog over pari. Det er derfor, at jeg ikke rigtig forstaaer, hvad den ærede Minister mener med en forsigtig Bestyrelse af Reservecapitalen; jeg tror, at det er en forsigtig Bestyrelse af Pengesamlingen at bringe det mest Naturlige ud af Pengene efter enhver given Tids Forhold, og jeg tror ikke, at det Forsigtige er at bevare Midlene, naar de kunne sælges fordeilig. En Kjøbmand lader dog ikke sine Bæver ligge, naar der opstaaer ualmindelig gode Priser paa Markedet i Forhold til de Priser, han har givet for dem. Naar den ærede Minister sammenligner de Priser, hvortil Papirerne ere indkjøbte og komne i Reservecapitalen, med de Priser, der kunne faas for dem nu, og som venteligt ville blive staaende ikke saa ganske kort ind i dette Aar, vil han se, at der dog vil være vundet en betydelig Avance ved deres Realisation; men er det ikke muligt, at en Uudlænselse af Brugten af det gunstige Diebstift kunde medføre et relativt Tab? Det tror jeg dog maa indrømmes. Da den ærede Minister skulde bruge Penge i 1870, saa kunde han ikke realisere Noget af Reservecapitalen, og dette var, fordi der den Gang var Fare paa Færde paa Pengemarkedet, og Kapitalisterne derfor trak sig tilbage. Derfor maatte han den Gang skabe de 5 Millioner Kreditbeviser. Dersom der atter en Gang under den ærede Ministers Styrelse skulde komme et Tidspunkt, da der blev Fare paa Færde for Kapitalisterne, f. Ex. ved en udbrydende Stormagtskrig, saa vil den ærede Minister jo ikke kunne bruge sine preussiske og hamborgske Obligationer; thi saa trække Pengene sig tilbage, og han maa da lade Obligationerne ligge. Jeg har nu været af den Mening, at vi gik en Fredstid imøde; saavidt jeg forstod den ærede Minister, tvivler han noget derom, men efter den Opfattelse, jeg har af Pengeeffektens Værdi, tror jeg, at, dersom man mener, at vi gaa en utrolig Tid imøde, skal man bruge de høie Priser, der for Diebstiftet ere. Der er af den ærede Minister, skøndt jeg ikke var i Stand til ganske at opfatte Meningen deraf, ligesom ogsaa fra andre

Sider gjort forskellige Hentydninger til de projekterede vestjydske Baner. Om Gavnigheden af dette Anlæg vil jeg ikke her udtale mig; jeg har gjort det strax første Gang, da en tidligere Indenrigsminister for flere Aar tilbage kom med det paagjældende Lovforslag. Den Gang var den nuværende Finantsminister meget stærkt derimod, og han talte den Gang — det var noget ironisk — om en Bane langs Langeland; men nu er jo den høitærede Minister den, der skal udføre det samme jydskke Sernbaneanlæg, og det glæder mig, at han med Sver søger at faae Penge dertil; men det forekommer mig, at den høitærede Minister, selv om Konjunkturerne maatte blive anderledes, end man nu forudsiger dem, med Lethed maatte kunne skaffe de hundrede Tusinder eller den halve eller hele Million — hvad det nu bliver —, som man kommer til at mangle. Baade den nuværende høitærede Minister og hans Forgjænger have dog for optaget Laan hos Bankinstituter og været i Stand til paa forskellige Maade at reise Penge. Jeg kan derfor ikke forstaa, at det jydskke Sernbaneanlæg skulde komme i nogen Fare under den nuværende Ministers Ledelse, og i alt Fald forekommer det mig at være en Finantsministers Dypgave — saaledes som det blev udviklet af den foregaaende ærede Taler — at sørge for, at de projekterede Arbejder gennemføres. Den ærede Minister vil ganske vist finde Midler dertil. Man har, da den ærede Minister første Gang var Finantsminister, her i denne Sal ofte hørt paaberaabt Rigsraadet som en Bevæggrund for Folkethingets Afstemninger. Den høitærede Minister har jo ikke længere noget Rigsraad, der kan genere ham, og han har ikke Andet at tage Hensyn til end sin selvstændige Stilling og Landsthinget. At den ærede Minister som Medlem af Folkethinget skulde ville eller kunne tilfidesætte Folkethingets Beslutninger, tror jeg nu paa ingen Maade. Jeg holder mig overbevist om, at, dersom Thinget vedtager Finantsloven i det foreliggende Punkt som ved 2den Behandling, ville vi i den høitærede Minister finde en loyal Udøyer af vor Beslutning, og jeg er paa den anden Side enig med den ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfreds (Seventius);